

Plenarhandling

A8-0316/2016

31.10.2016

BETÄNKANDE

om en europeisk försvarsunion
(2016/2052(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Urmas Paet

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESERVATION	18
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	19
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD	22
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KONSTITUTIONELLA FRÅGOR.....	28
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	32

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om en europeisk försvarsunion (2016/2052(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget,
- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 42.6 i EU-fördraget om permanent strukturerat samarbete,
- med beaktande av artikel 42.7 i EU-fördraget om försvarsalliansen,
- med beaktande av protokoll nr 1 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
- med beaktande av protokoll nr 2 till EUF-fördraget om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18 december 2013 och den 25–26 juni 2015,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 november 2013 och den 18 november 2014 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,
- med beaktande av sin resolution av den 13 april 2016 om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld¹,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om EU:s klausuler om ömsesidigt försvar och solidaritet: politiska och operativa dimensioner²,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2009 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen 2004–2008³, där det i punkt 88 fastställs att ”de grundläggande rättigheterna inte upphör att gälla vid militärförläggningens grindar utan gäller i lika hög grad för medborgare i uniform”, och rekommenderas att ”medlemsstaterna ser till att de grundläggande rättigheterna även respekteras inom de väpnade styrkorna”,
- med beaktande av slutsatserna från den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) i Haag den 8 april 2016, i Luxemburg den 6 september 2015, i Riga den 6 mars 2015, i Rom den 7 november 2014, i Aten den 4 april 2014, i Vilnius den 6 september 2013, i Dublin den 25 mars 2013 och i Pafos den 10 september 2012,

¹ Antagna texter, P8_TA(2016)0120.

² EUT C 419, 16.12.2015, s. 138.

³ EUT C 46E, 24.2.2010, s. 48.

- med beaktande av det uttalande som vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik nyligen gjorde vid Gymnichmötet mellan EU:s utrikesministrar den 2 september 2016, där hon på nytt betonade medlemsstaternas möjligheter att göra konkreta framsteg på försvarsområdet,
- med beaktande av dokumentet *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa – En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*, som presenterades av vice ordföranden/den höga representanten den 28 juni 2016,
- med beaktande av lägesrapporten av den 7 juli 2014 från vice ordföranden/den höga representanten och chefen för Europeiska försvarsbyrån om genomförandet av Europeiska rådets slutsatser från december 2013,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juli 2013 *Mot en mer konkurrenskraftig och effektiv försvars- och säkerhetssektor* (COM(2013)0542),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 24 juni 2014 *En ny strategi för europeiskt försvar*,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 8 maj 2015 om genomförandet av dess meddelande om försvaret,
- med beaktande av utvärderingarna av direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader och anläggningsarbeten, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och av direktiv 2009/43/EG om överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 8 juli 2016 från ordförandena för Europeiska rådet och kommissionen och Natos generalsekreterare,
- med beaktande av vice ordförandens/den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande av den 11 december 2013 *EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser* (JOIN(2013)0030) och rådets relaterade slutsatser av den 12 maj 2014,
- med beaktande av uttalandet från Italiens försvars- och utrikesministrar av den 10 augusti 2016 där ett ”försvarets Schengenområde” efterlystes,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från Tysklands och Frankrikes utrikesministrar av den 28 juni 2016 om ett starkt Europa i en osäker värld,
- med beaktande av Förenade kungarikets eventuella utträde ur EU,
- med beaktande av resultaten från Eurobarometer 85.1 från juni 2016,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd samt utskottet för konstitutionella frågor (A6-0316/2016), och av följande skäl:

- A. Säkerhetssituationen i och omkring Europa har avsevärt försämrats under de senaste åren och har skapat besvärliga och extrema utmaningar, som inget land och ingen organisation kan hantera på egen hand. Europa upplever i större utsträckning än någonsin hotet från terrorism på sitt territorium, samtidigt som terrorismen och det ständiga våldet i Nordafrika och Mellanöstern fortsätter att breda ut sig. Solidaritet och motståndskraft kräver ett enat EU som agerar samfällt och systematiskt i samråd med sina allierade och med partnerländer och tredjeländer. Att vidta förebyggande insatser, utbyta känslig säkerhetsrelaterad information, få ett slut på väpnade konflikter, få bukt med utbredda människorättskränkningar, sprida demokrati och rättsstatlighet och bekämpa terrorism är prioriteringar för EU och dess medborgare och bör gälla både inom och utanför EU:s gränser, även med hjälp av en europeisk ingenjörstyrka som ska inrättas för att hantera vissa mycket praktiska utmaningar som rör effekterna av klimatförändringar och naturkatastrofer i tredjeländer. Europa måste vara starkare och snabbare i verkliga hotsituationer.
- B. Terrorism, hybridhot, ekonomisk volatilitet, bristfällig it-säkerhet, osäker energiförsörjning, organiserad brottslighet och klimatförändringar utgör de större säkerhetshoten i en allt mer komplex och sammanlänkad värld, i vilken EU bör göra sitt bästa och söka efter möjligheter att garantera säkerhet och skapa välbefinnande och demokrati. Den nuvarande ekonomiska och säkerhetsmässiga situationen kräver att europeiska väpnade styrkor fördjupar sitt samarbete och att militär personal utbildas och arbetar tillsammans i högre grad och på ett bättre sätt. Enligt resultaten från Eurobarometer 85.1 i juni 2016 skulle cirka två tredjedelar av EU-medborgarna vilja se ett större engagemang från EU:s sida i fråga om säkerhet och försvarspolitik. Den yttre och inre säkerheten flyter ihop allt mera. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid att förebygga konflikter, behandla de bakomliggande orsakerna till instabilitet och säkerställa människors säkerhet. Klimatförändringarna utgör ett allvarligt hot mot global säkerhet, fred och stabilitet och förvärrar hoten mot den traditionella säkerheten, bland annat genom att minska tillgången till färskvatten och livsmedel för befolkningar i svaga länder och utvecklingsländer, vilket leder till ekonomiska och sociala spänningar, tvingar folk att migrera och skapar politiska spänningar och säkerhetsrisker.
- C. Vice ordföranden/den höga representanten har inkluderat unionens säkerhet som en av de fem viktigaste prioriteringarna i sin globala strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik.
- D. Lissabonfördraget kräver att medlemsstaterna tillgängliggör lämplig kapacitet för civila och militära uppdrag och insatser inom ramen för GSP. Den kapacitetsuppbyggnad på säkerhets- och försvarsområdet som finns förankrad i fördragen är långt ifrån optimal. Medlemsstaterna har befogenhet att bygga upp en europeisk säkerhets- och försvarsunion, som när tiden är mogen bör leda till inrättandet av europeiska väpnade styrkor. EU-institutionerna kan också spela en mycket viktig roll i det politiska initiativtagandet. Medlemsstaterna har hittills visat en bristande vilja att bygga upp en europeisk säkerhets- och försvarsunion, eftersom de befarar att den skulle utgöra ett hot mot deras nationella suveränitet.

- E. Kostnaden för avsaknaden av åtgärder på EU-nivå på området för försvar och säkerhet uppskattas till 26,4 miljarder euro per år¹, som en följd av dubbelarbete, överkapacitet och hinder för upphandlingar på försvarsområdet.
- F. Enligt artikel 42 i EU-fördraget ska unionens gemensamma försvarspolitik gradvis utformas inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, vilket kommer att leda till ett gemensamt försvar, när Europeiska rådet med enhällighet har beslutat detta. I artikel 42.2 i EU-fördraget rekommenderas också medlemsstaterna att anta ett sådant beslut i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.
- G. Artikel 42 EU-fördraget omfattar även bestämmelser om upprättandet av Europeiska försvarsbyrå och om utformningen av en europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel. Den kräver vidare att EU:s insatser är förenliga med Nato, kompletterande och ömsesidigt förstärkande. En europeisk försvarsunion bör förstärka Europas kapacitet att främja säkerhet inom och utanför sina gränser liksom att stärka partnerskapet med Nato och de transatlantiska förbindelserna, och kommer därför att möjliggöra ett starkare Nato och därigenom ytterligare bidra till ett effektivare nationellt (territoriellt), regionalt och globalt säkerhets- och försvarsarbete. I den nyliga gemensamma förklaringen från Natos toppmöte i Warszawa 2016 om det strategiska partnerskapet mellan Nato och EU erkändes Natos roll och den stödjande roll EU kan spela för att uppnå gemensamma mål. Syftet med den europeiska försvarsunionen bör vara att garantera fortsatt fred, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten, i enlighet med principerna i FN:s stadga.
- H. EU:s stridsgrupper, som nådde full operativ kapacitet 2007 och som har utformats för att användas till militära uppdrag av humanitär, fredsbevarande och fredsskapande karaktär, har ännu inte utnyttjats, trots att detta hade varit både möjligt och nödvändigt, på grund av förfarandemässiga, ekonomiska och politiska hinder. Detta innebär att man har gått miste om en möjlighet att stärka EU:s roll som en viktig global aktör för stabilitet och fred.
- I. Utöver inrättandet av Europeiska försvarsbyrå (EDA) har man ännu inte utformat, fattat beslut om eller genomfört någon av de andra saknade beståndsdelarna av EU:s gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. EDA måste bli föremål för en organisatorisk översyn för att kunna utveckla sin fulla potential och bevisa att byrå skapar ett mervärde, gör GSFP effektivare och kan leda till harmoniserade nationella planeringsprocesser i fråga om försvar inom de områden som är relevanta för militära insatser inom ramen för GSFP i linje med Petersberguppdragen, som beskrivs artikel 43 i EU-fördraget. Alla medlemsstater uppmuntras att delta och engagera sig i EDA för att förverkliga detta mål.
- J. Inom ramen för den globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken krävs det att EU systematiskt främjar försvarssamarbete inom den fullskaliga försvarskapaciteten, för att hantera externa kriser, bygga upp kapacitet hos våra partner, garantera Europas säkerhet och skapa en kraftfull europeisk försvarsindustri, vilket är av avgörande betydelse för unionens strategiska besluts- och handlingsfrihet. Alla medlemmar i rådet

¹ *Cost of Non-Europe in Common Security and Defence Policy*, Europaparlamentets utredningstjänst (2013), s.78.

måste vara överens om en åtgärd innan den genomförs.

- K. Vid Europeiska rådets möte i juni 2015 låg tonvikten delvis vid försvaret och man efterlyste ett ökat och mer systematiskt europeiskt försvarssamarbete i syfte att tillhandahålla nyckelkapacitet, inbegripet med stöd av EU-medel när detta är lämpligt, samtidigt som man konstaterade att den militära kapaciteten fortsättningsvis kommer att ägas och drivas av medlemsstaterna.
- L. Den 17 november 2015 åberopade Frankrike artikel 42.7 i EU-fördraget och begärde därefter och förvaltade de andra medlemsstaternas hjälp och bistånd på helt bilateral basis.
- M. Vitboken om säkerhet och försvar på EU-nivå bör ytterligare stärka GSFP och förbättra EU:s förmåga att agera som en drivkraft för säkerhet i enlighet med Lissabonfördraget, och skulle kunna utgöra en värdefull reflexion över en framtida och mer effektiv GSFP. GSFP-uppdrag och GSFP-insatser utförs främst i regioner såsom Afrikas horn och Sahel, som har drabbats hårt av de negativa effekterna av klimatförändringarna såsom torka och markförstörelse.
- N. Det nederländska rådsordförandeskapet förespråkade tanken om en EU-vitbok. Länderna i Visegrad-gruppen välkomnade tanken om en starkare europeisk försvarsintegration. Tyskland efterlyste en europeisk säkerhets- och försvarsunion i vitboken från 2016 om den tyska säkerhetspolitiken och framtiden för landets försvarsmakt (Bundeswehr).
- O. En stegvis försvarsintegration är vårt bästa alternativ för att utträtta mera med mindre pengar, och vitboken skulle kunna erbjuda en unik möjlighet att föreslå ytterligare steg.

En europeisk försvarsunion

1. Europaparlamentet påminner om att EU, för att trygga sin säkerhet på lång sikt, behöver politisk vilja och beslutsamhet tillsammans med en bred uppsättning relevanta politiska instrument, däribland en stark och modern militär kapacitet. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att ta ansvar för den gradvisa utformningen av unionens gemensamma försvarspolitik och skjuta till ytterligare ekonomiska resurser för att säkerställa dess genomförande, så att den kan inrättas inom ramen för EU:s nästa fleråriga politiska ramar och fleråriga budgetram. Parlamentet påminner om att unionens gemensamma försvarspolitik har utformats inom ramen för utvecklingen och genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik enligt Lissabonfördraget, den är bunden av internationell rätt och är i dag en förutsättning för att EU ska kunna främja rättsstatlighet, fred och säkerhet i världen. Parlamentet välkomnar i detta avseende medlemsstaternas alla aktuella insatser för den fortsatta integreringen av våra gemensamma försvarsansträngningar, samtidigt som hänsyn också tas till det mycket viktiga bidrag som vitboken om säkerhet och försvar skulle medföra.
2. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt EU:s medlemsstater att utnyttja Lissabonfördragets fulla potential när det gäller GSFP, särskilt i fråga om det permanenta strukturerade samarbetet enligt artikel 42.6 och startfonden enligt artikel 41.3 i EU-fördraget. Parlamentet påminner om att Petersberguppdragen i artikel 43 i EU-fördraget består av en lång rad ambitiösa militära uppdrag såsom gemensamma

insatser för avrustning, humanitära insatser och räddningsinsatser, militära rådgivnings- och biståndsinsatser, konfliktförebyggande och fredsbevarande insatser samt insatser med stridande förband vid krishantering, inklusive fredsskapande åtgärder och stabiliseringsinsatser efter konflikter. Parlamentet påminner om att det i samma artikel också anges att alla dessa uppdrag kan bidra till kampen mot terrorism, inklusive genom stöd till tredjeländer i syfte att bekämpa terrorism på deras territorier. Parlamentet understryker att GSFP i dess nuvarande form inte gör det möjligt för EU att fullgöra alla dessa uppdrag. Parlamentet anser att man systematiskt bör sträva efter att utarbeta sätt som gör det möjligt för EU att fullfölja målen i Lissabonfördraget.

3. Europaparlamentet anser att en verklig och stark europeisk försvarsunion måste erbjuda medlemsstaterna garantier och kapacitet som går utöver de garantier och den kapacitet som de enskilda medlemsstaterna har.
4. Europaparlamentet anser att vägen mot den europeiska försvarsunionen måste inledas utifrån en grundligt reviderad GSFP, baserad på en stark kollektiv försvarsprincip, effektiv finansiering och samordning med Nato. Parlamentet anser att GSFP, som ett nödvändigt steg mot en europeisk försvarsunion, tillsammans med en allt större integration av inre och yttre säkerhet, måste gå längre än till enbart extern krishantering och verkligen säkerställa gemensam säkerhet och gemensamt försvar inom hela området med frihet, säkerhet och rättvisa, och därmed möjliggöra unionens engagemang i alla faser av kriser och konflikter med stöd av samtliga instrument som den har till sitt förfogande, enligt artikel 42.7 i EU-fördraget.
5. Europaparlamentet betonar behovet av att inrätta en rådsformation för försvarsministrarna i syfte att säkra ett permanent politiskt ledarskap och samordna utformningen av en europeisk försvarsunion. Parlamentet uppmanar Europeiska unionens råd att som ett första steg inrätta en permanent sammanträdesform för försvarsministrarna i de medlemsstater som vill ha ett djupare försvarssamarbete som ett forum för samråd och beslutsfattande.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionens ordförande att inrätta en permanent arbetsgrupp för ”försvarsfrågor” bestående av kommissionsledamöter, under ledning av vice ordföranden/den höga representanten tillsammans med den biträdande höga representanten. Parlamentet begär att få ha ständiga representanter i denna grupp. Parlamentet vill se ett ökat engagemang från kommissionens sida i försvarsfrågor genom forskning, planering och genomförande med tydlig målinriktning. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att integrera klimatförändringsfrågor i EU:s alla utrikespolitiska åtgärder och i synnerhet i GSFP.
7. Europaparlamentet anser att de allt större svårigheterna med att bilda sig en uppfattning om risker och hot i Europa kräver att en europeisk försvarsunion brådskande inrättas. Särskilt oroande är den ökade försämringen av säkerheten vid EU:s gränser, framför allt i det östra och södra grannskapet. Parlamentet noterar att detta också avspeglas i medlemsstaternas säkerhetsstrategier. Parlamentet betonar att situationen försämrades avsevärt och gradvis under 2014, med uppkomsten och utvecklingen av den självutnämnda Islamiska staten (IS) och därefter Rysslands bruk av våld.
8. Europaparlamentet anser att den europeiska försvarsunionen måste baseras på en regelbunden gemensam hotbildsbedömning från medlemsstaterna, men att den också

måste vara tillräckligt flexibel för att kunna tillgodose de enskilda medlemsstaternas specifika säkerhetsutmaningar och behov.

9. Europaparlamentet anser att unionen bör avsätta egna medel för att främja ett mer omfattande och systematiskt europeiskt försvarssamarbete mellan medlemsstaterna, vilket även inbegriper ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet. Parlamentet är övertygat om att utnyttjandet av EU-medel skulle vara ett tydligt uttryck för sammanhållning och solidaritet, och att detta skulle ge alla medlemsstater möjlighet att förbättra sin militära kapacitet inom ramen för en mer gemensam insats.
10. Europaparlamentet anser att ett förstärkt europeiskt försvarssamarbete skulle leda till större ändamålsenlighet, enhet och effektivitet samt till ökade EU-resurser, ökad EU-kapacitet och positiva potentiella effekter på försvarsforskning och industri. Parlamentet framhåller att endast genom ett sådant djupare samarbete, som gradvis skulle utvecklas till en verklig europeisk försvarsunion, kan EU och dess medlemsstater skaffa sig den tekniska och industriella kapacitet som krävs för att de ska kunna agera snabbare, självständigt och ändamålsenligt för att hantera aktuella hot på ett snabbt och effektivt sätt.
11. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att ingå mer bindande förpliktelser gentemot varandra genom att inrätta ett permanent strukturerat samarbete inom unionens ramar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta multinationella styrkor inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet, och att ställa dessa styrkor till förfogande för GSFP. Parlamentet betonar hur viktigt och nödvändigt det är att alla medlemsstater deltar i ett permanent och effektivt strukturerat samarbete. Parlamentet anser att rådet normalt bör anförtro genomförandet av uppdrag som rör fredsbevarande, konfliktförebyggande och stärkande av den internationella säkerheten till dessa multinationella styrkor. Parlamentet rekommenderar att både de politiska beslutsprocesserna på EU-nivå och de nationella förfarandena utformas på ett sådant sätt att en snabb krishantering är möjlig. Parlamentet är övertygat om att EU:s stridsgruppssystem bör byta namn, användas och vidareutvecklas i detta hänseende, det vill säga politiskt och när det gäller modularitet och en ändamålsenlig finansiering. Parlamentet efterlyser inrättandet av ett operativt högkvarter för EU, vilket är en förutsättning för effektiv planering, ledning och kontroll av gemensamma insatser. Parlamentet betonar att det permanenta strukturerade samarbetet är öppet för alla medlemsstater.
12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att särskilt erkänna den militära personalens rätt att bilda och ansluta sig till yrkesorganisationer eller fackföreningar och att involvera dem i en regelbunden dialog med myndigheterna. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att vidta konkreta åtgärder för harmonisering och standardisering av de europeiska väpnade styrkorna för att underlätta samarbetet mellan de väpnade styrkornas personal inom ramen för en ny europeisk försvarsunion.
13. Europaparlamentet konstaterar att alla medlemsstater har svårt att upprätthålla många olika försvarskapaciteter, för det mesta på grund av ekonomiska begränsningar. Parlamentet efterlyser därför större samordning och tydligare alternativ när det gäller vilken kapacitet som ska upprätthållas, så att medlemsstaterna kan specialisera sig på viss kapacitet.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undersöka nya möjligheter till gemensamma inköp och gemensamt underhåll av styrkor och materiel. Det kan vara lämpligt att först inrikta sig på sammanslagning och gemensamt utnyttjande av icke-dödande materiel, såsom fordon och flygplan för transport, fordon och flygplan för tankning och annan stödmateriel.
15. Europaparlamentet anser att samverkansförmåga är av central betydelse för att medlemsstaternas styrkor ska bli mer kompatibla och integrerade. Parlamentet betonar därför att medlemsstaterna måste undersöka möjligheten till gemensam upphandling av försvarsresurser. Parlamentet konstaterar att detta försvåras av försvarsmarknadernas protektionistiska och slutna karaktär i EU.
16. Europaparlamentet betonar att det krävs en översyn och utvidgning av Athenamekanismen för att säkerställa att EU:s uppdrag kan finansieras med kollektiva medel i stället för att kostnaderna fördelas över de enskilda deltagande medlemsstaterna, vilket undanröjer ett möjligt hinder för att medlemsstaterna ska skicka sina styrkor.
17. Europaparlamentet uppmanar parlamentet att inrätta ett fullfjädrat utskott för säkerhet och försvar för att övervaka genomförandet av det permanenta strukturerade samarbetet.
18. Europaparlamentet anser att det krävs en stark och mer central roll för EDA för att den europeiska försvarsunionen ska kunna samordna kapacitetsstyrda program och projekt och fastställa en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel, på grundval av en förteckning över mycket exakta kapacitetskrav för GSFP-insatser och en harmoniserad nationell försvarsplanering och försvarsupphandling med avseende på denna kapacitet, i syfte att öka effektiviteten, undvika dubbelarbete och minska kostnaderna. Parlamentet menar att detta bör baseras på en försvarsöversyn avseende medlemsstaternas styrkor och en översyn av EDA:s tidigare verksamhet och förfaranden. Parlamentet uppmanar EDA att visa vilka av de brister i fråga om kapacitet som identifierades i kapacitetsmålen och kapacitetsutvecklingsplanen som har åtgärdats genom byråns verksamhet. Parlamentet är övertygat om att initiativ och projekt för sammanslagning och gemensamt utnyttjande är utmärkta första steg mot ett förstärkt europeiskt samarbete.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta tillsammans med EDA för att stärka försvarssektorns industriella och tekniska bas, vilket är nödvändigt för Europas strategiska autonomi. Parlamentet anser att det för att stödja industrin är viktigt att medlemsstaterna ökar sina försvarsutgifter och ser till att industrin förblir globalt konkurrenskraftig. Parlamentet konstaterar att den nuvarande fragmenteringen av marknaden är till nackdel för den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft. Parlamentet anser att forskningssamarbete kan bidra till att minska fragmenteringen och förbättra konkurrenskraften.
20. Europaparlamentet är starkt övertygat om att endast en samordnad strategi för kapacitetsutveckling, bland annat genom konsolidering av funktionella kluster såsom det europeiska kommandot för flygtransporter, kan skapa de stordriftsfördelar som krävs för en europeisk försvarsunion. Parlamentet anser dessutom att en förstärkning av EU:s kapacitet genom gemensam upphandling och andra former av sammanslagningar och gemensamt utnyttjande kan ge ett välbehövligt uppsving åt Europas

försvarsindustri, däribland små och medelstora företag, med positiva konsekvenser för tillväxt och sysselsättning. Parlamentet stöder riktade åtgärder för att stimulera sådana projekt, bland annat genom skattebefrielser, i syfte att nå EDA:s riktmärke att 35 procent av de totala utgifterna ska vara i form av gemensam upphandling, vilket efterlyses i den globala EU-strategin. Parlamentet anser att införandet av en europeisk planeringstermin för försvaret, inom ramen för vilken medlemsstaterna kan konsultera varandras planeringscykler och upphandlingsplaner, kan bidra till att den nuvarande fragmenteringen av försvarsmarknaden avhjälpas.

21. Europaparlamentet betonar att it-säkerhet till sin natur är ett politikområde där samarbete och integrering är av största vikt, inte endast mellan EU-medlemsstater, viktiga partner och Nato utan även mellan olika aktörer i samhället, eftersom det inte bara är ett militärt ansvarsområde. Parlamentet efterlyser tydligare riktlinjer för hur EU:s defensiva och offensiva kapacitet ska utnyttjas och i vilket sammanhang. Parlamentet påminner om att Europaparlamentet flera gånger har efterlyst en grundlig revidering av EU:s förordning om export av produkter med dubbla användningsområden, för att undvika export av programvara och system som kan användas mot EU:s digitala infrastruktur och kränka mänskliga rättigheter om de hamnar i fel händer.
22. Europaparlamentet påminner om den höga representantens nyliga offentliggörande av EU:s globala strategi, som utgör en sammanhängande ram för prioriteringen av utrikespolitiska åtgärder och för fastställandet av nästa steg i utvecklingen av den europeiska försvarspolitik.
23. Europaparlamentet påminner om de fyra riktmärken för kollektiva investeringar som godkändes av EDA:s ministerstyrelse i november 2007, och är oroat över det begränsade samarbete som påvisades i försvarsdatarapporten från 2013.
24. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta initiativ till att sammanföra stora företag och intressenter inom den europeiska försvarsindustrin för att utveckla en europeisk drönarindustri.
25. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta initiativ till att sammanföra stora företag och intressenter inom den europeiska försvarsindustrin för att utveckla strategier och en plattform för gemensam utveckling av försvarsutrustning.
26. Europaparlamentet uppmanar vice ordförande/den höga representanten att förbättra samverkan mellan nationella strategier, kapacitet och ledningscentraler för it-säkerhet och EDA, som ett led i ett permanent strukturerat samarbete för att bidra till skyddet och kampen mot it-attacker.
27. Europaparlamentet efterlyser en vidareutveckling av ramen för EU:s politik för it-försvar för att främja medlemsstaternas it-försvarskapacitet, operativa samarbete och informationsutbyte.
28. Europaparlamentet noterar det pågående arbetet för att utarbeta en förberedande åtgärd för ett framtida EU-försvarsforskningsprogram, och begär att åtgärden inleds så snart som möjligt, vilket krävdes av Europeiska rådet 2013 och 2015 och inom ramen för ett

pilotprojekt initierat av Europaparlamentet. Parlamentet betonar att den förberedande åtgärden bör ges en tillräcklig budget på minst 90 miljoner euro för de kommande tre åren (2017–2020). Parlamentet anser att den förberedande åtgärden bör åtföljas av ett stort EU-finansierat forskningsprogram som en del av nästa fleråriga budgetram (2021–2027). Parlamentet konstaterar att EU:s försvarsforskningsprogram kommer att behöva en total budget på minst 500 miljoner euro per år under denna period för att vara trovärdigt och kunna medföra väsentliga förändringar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla framtida samarbetsprogram för vilka EU-finansierad försvarsforskning kan fungera som utgångspunkt, och efterlyser inrättandet av en startfond för förberedande verksamhet i upptakten till militära insatser, i enlighet med vad som anges i Lissabonfördraget. Parlamentet noterar kommissionens försvarsrelaterade initiativ, såsom handlingsplanen på försvarsområdet, försvarsindustripolitiken och den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.

29. Europaparlamentet betonar att genomförandet av GSFP-uppdrag, såsom Eunavfor MED, bidrar till att skapa en europeisk försvarsunion. Parlamentet uppmanar unionen att fullfölja och intensifiera denna typen av insatser.
30. Europaparlamentet anser att det är viktigt att tillämpa förfarandena inom den europeiska planeringsterminen för att införa närmare samarbetsformer på säkerhets- och försvarsområdet.
31. Europaparlamentet betonar vikten av att vidta de åtgärder som krävs för att främja en fungerande, rättvis, tillgänglig och transparent europeisk försvarsmarknad som är öppen för andra, främja framtida teknisk innovation, stödja små och medelstora företag och stimulera tillväxt och sysselsättning, så att medlemsstaterna på ett mycket mer effektivt och ändamålsenligt sätt ska kunna utnyttja och maximera sina respektive försvars- och säkerhetsbudgetar. Parlamentet konstaterar att en solid europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas förutsätter en rättvis, fungerande och transparent inre marknad, försörjningstrygghet och en strukturerad dialog med de berörda försvarsindustrierna. Parlamentet är bekymrat över att de framsteg som gjorts för att förbättra konkurrenskraften, bekämpa korrruptionen och öka transparensen inom försvarssektorn hittills har varit så långsamma, och att det fortfarande saknas en solid europeisk försvarsindustripolitik och respekt för den inre marknadens regler. Parlamentet anser att en integrerad och konkurrenskraftig europeisk marknad för försvarsutrustning måste ge incitament och fördelar åt alla medlemsstater och erbjuda alla köpare lämpliga och rimligt prissatta medel som motsvarar deras individuella säkerhetsbehov. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att direktivet om försvarsupphandlingar och direktivet om överföringar inom EU tillämpas korrekt i hela EU. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att garantera ett fullständigt genomförande av de två försvarsrelaterade direktiven i det så kallade försvarspaketet.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att spela sin roll i enlighet med handlingsplanen på försvarsområdet, att främja en stark industriell bas som kan tillgodose EU:s behov av strategisk kapacitet och att fastställa de områden där EU kan ge ett mervärde.
33. Europaparlamentet är övertygat om att EU i förbindelse med den gradvisa utformningen

av en gemensam försvarspolitik för unionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, bör underlätta deltagandet i de kapacitetsprogram som de inleder, däribland deltagandet i de strukturer som skapas för att genomföra dessa program inom unionens ramar.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med EDA underlätta och möjliggöra försvarssamarbete genom att utnyttja EU:s medel och instrument till förmån för utveckling av medlemsstaternas försvarskapacitetsprogram. Parlamentet påminner om att den europeiska handlingsplanen på försvarsområdet bör vara ett strategiskt verktyg som främjar försvarssamarbete på europeisk nivå, särskilt genom ett EU-finansierat försvarsforskningsprogram och genom åtgärder som förstärker det industriella samarbetet längs hela värdekedjan.
35. Europaparlamentet ser mycket positivt på konceptet strategisk autonomi, som har utvecklats av vice ordföranden/den höga representanten inom ramen för den globala EU-strategin. Parlamentet anser att detta koncept bör tillämpas både på våra strategiska prioriteringar och på utformningen av vår kapacitet och industri.
36. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma förklaringen av den 8 juli 2016 från ordförandena för Europeiska rådet och kommissionen och Natos generalsekreterare, där man framhäver behovet av samarbete mellan EU och Nato på säkerhets- och försvarsområdet. Parlamentet är övertygat om att samarbetet mellan EU och Nato bör omfatta samarbete i öster och söder, hantering av hybrid- och it-hot, förbättring av sjöfartsskyddet och samordning av försvarskapacitetsutvecklingen. Parlamentet anser att samarbete om teknisk, industriell och militär kapacitet kan möjliggöra ökad kompatibilitet och bättre synergier mellan de två ramverken, vilket säkerställer större resurseffektivitet. Parlamentet påminner om vikten av att ovannämnda förklaring snabbt genomförs, och uppmanar i detta avseende Europeiska utrikestjänsten att tillsammans med berörda motparter ta fram konkreta alternativ för dess genomförande senast i december 2016. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör bygga upp kapacitet som kan sättas in inom ramen för GSFP för att möjliggöra självständiga åtgärder i de fall Nato inte vill agera eller när EU-åtgärder är lämpligare. Parlamentet är av den bestämda åsikten att detta också skulle stärka Natos roll i säkerhets- och försvarspolitikerna och i det kollektiva försvaret. Parlamentet understryker att samarbete mellan EU och Nato för att främja en starkare och mer effektiv försvarsindustri och försvarsforskning är en strategisk prioritering som snabbt måste genomföras. Parlamentet är övertygat om att samarbete på området för förebyggande, analys och tidig upptäckt genom ett effektivt informations- och underrättelseutbyte kommer att öka EU:s kapacitet att bemöta hot, däribland hybridhot. Parlamentet är fortfarande av den bestämda åsikten att Nato är den främsta garanten för säkerhet och försvar i Europa. Parlamentet framhåller att man måste undvika överlappningar mellan Natos och unionens instrument. Parlamentet anser att EU även på det civila området kan spela en stor roll i instabila regioner. Parlamentet står dock fast vid att Natos roll är att skydda sina huvudsakligen europeiska medlemmar mot alla yttre angrepp, medan EU bör sträva efter att verkligen kunna försvara sig och agera självständigt vid behov, genom att ta större ansvar i detta avseende tack vare bättre utrustning, utbildning och organisation.
37. Europaparlamentet noterar att även om Nato måste förbli grunden för Europas kollektiva försvar, kan Natos och EU:s politiska prioriteringar vara olika, inte minst

med hänsyn till att Förenta staterna nu vänder sig i riktning mot Asien. Parlamentet noterar vidare att EU förfogar över en unik uppsättning säkerhetsrelaterade instrument som Nato inte har tillgång till och vice versa. Parlamentet anser att EU bör ta ett större ansvar för säkerhetskriser i sitt närmaste grannskap och därigenom bidra till Natos arbete, särskilt när det gäller hybridkrigföring och säkerhet till havs. Parlamentet anser att det på längre sikt kan bli nödvändigt att reformera Berlin plus-arrangemangen, bland annat för att göra det möjligt för Nato att utnyttja EU:s kapacitet och instrument. Parlamentet betonar att EU:s föresats att uppnå strategisk autonomi och utforma en europeisk försvarsunion måste genomföras i fullständig synergi med Nato, och måste leda till ett effektivare samarbete, en rättvis fördelning av bördor och en produktiv arbetsfördelning mellan Nato och EU.

38. Europaparlamentet är övertygat om att samarbetet mellan EU och Nato bör omfatta gemensam uppbyggnad av motståndskraft i öster och söder, liksom försvarsinvesteringar. Parlamentet anser att samarbete om kapacitet kan leda till förbättrad kompatibilitet och bättre synergier mellan de två ramverken. Parlamentet är av den bestämda åsikten att detta också skulle stärka Natos roll i säkerhets- och försvarspolitikerna och i det kollektiva försvaret.
39. Europaparlamentet är djupt bekymrat över rapporter om att administrativa förfaranden i onödan försinkar inrättandet av styrkor för GSFP-uppdrag och snabbinsatsstyrkornas rörlighet över gränserna inom EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta ett EU-övergripande system för samordning av snabba överföringar av försvarspersonal, militär utrustning och förnödenheter i förbindelse med GSFP, när solidaritetsklausulen åberopas och när de övriga medlemsstaterna är skyldiga att ge stöd och bistånd med alla till buds stående medel i enlighet med artikel 51 i FN-stadgan.
40. Europaparlamentet anser att praktiska arrangemang och riktlinjer bör upprättas för framtida aktivering av artikel 42.7 i EU-fördraget. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för genomförandet av denna artikel, så att enskilda medlemsstater effektivt kan förvalta andra medlemsstaters stöd och bistånd, eller så att detta effektivt kan förvaltas inom unionens ramar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter att uppfylla målet att använda två procent av BNP till försvaret och 20 procent av sina försvarsbudgetar till utrustning som enligt EDA är nödvändig, inbegripet relaterad forskning och utveckling, för att överbrygga gapet med hjälp av EDA:s fyra kollektiva investeringsriktmärken.
41. Europaparlamentet anser att de utmaningar som de finansiella begränsningarna utgör för de nationella budgetarna samtidigt innebär möjligheter till framsteg tack vare det uppenbara behovet av närmare samarbete mellan medlemsstaterna på försvarsområdet. Parlamentet välkomnar vissa medlemsstaters beslut att stoppa eller vända trenden att minska försvarsutgifterna.
42. Europaparlamentet anser att parlamentet bör ha en viktig roll i den framtida europeiska försvarsunionen, och anser därför att underutskottet för säkerhet och försvar bör bli ett fullvärdigt parlamentsutskott.
43. Europaparlamentet begär att vice ordföranden/den höga representanten ska påbörja arbetet med en vitbok om EU:s säkerhet och försvar, vilken ska baseras på den globala EU-strategi som Europeiska rådet har godkänt. Parlamentet uppmanar rådet att utan

dröjsmål begära att detta dokument utarbetas. Parlamentet beklagar vice ordföranden/den höga representantens förslag till EU:s försvarsministrar enligt vilket det enbart bör finnas en genomförandeplan när det gäller säkerhet och försvar, i stället för ett omfattande vitboksförfarande. Parlamentet anser att denna genomförandeplan bör vara ett första steg mot ett normalt förfarande för utarbetande av en vitbok om säkerhet och försvar, vilken bör kunna användas som grund för en kvantifiering av unionens eventuella bidrag till säkerhets- och försvarspolitiken för varje valperiod på ett specifikt och realistiskt sätt.

44. Europaparlamentet är övertygat om att vitboken om EU:s säkerhet och försvar bör vara resultatet av sammanhängande mellanstatliga och interparlamentariska processer och bidrag från de olika EU-institutionerna, som bör underbyggas av internationell samordning med våra partner och allierade, däribland Nato, och av ett omfattande interinstitutionellt stöd. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se över sin ursprungliga tidsplan för att inleda ett målinriktat samråd med medlemsstaterna och parlamenten.
45. Europaparlamentet anser att vitboken, baserad på den globala EU-strategin, bör omfatta EU:s säkerhets- och försvarsstrategi, den kapacitet som anses nödvändig för att genomföra denna strategi och medlemsstaternas och EU:s åtgärder och program som gör det möjligt att utnyttja denna kapacitet och som bör baseras på en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel, med tanke på att försvar och säkerhet fortfarande är en nationell behörighet.
46. Europaparlamentet anser att vitboken bör ta formen av ett interinstitutionellt avtal av bindande karaktär, i vilket man fastställer alla unionens initiativ, investeringar, åtgärder och program inom ramen för EU:s respektive fleråriga politiska ramar och budgetramar. Parlamentet är övertygat om att medlemsstaterna, partnererna och de allierade bör beakta detta interinstitutionella avtal i sina egna säkerhets- och försvarsplaneringar, så att de blir ömsesidigt förenliga och kompletterar varandra.

Inledande initiativ

47. Europaparlamentet anser att följande initiativ bör genomföras omedelbart:
 - Den förberedande åtgärden om GSFP-forskning som ska inledas 2017 och fortlöpa till 2019.
 - Ett efterföljande mer ambitiöst och strategiskt försvarsforskningsprogram, som överbryggat luckorna fram till nästa fleråriga budgetram, om medlemsstaterna bidrar med de nödvändiga extra finansiella resurserna eller genom medlemsstaternas medfinansiering i enlighet med artikel 185 i EUF-fördraget.
 - En europeisk planeringstermin för försvaret för att utvärdera de framsteg som görs i fråga om medlemsstaternas budgetära ansträngningar på försvarsområdet.
 - En strategi för de steg som krävs för att inrätta och genomföra den europeiska försvarsunionen.
 - Diskussion om inrättandet av ett permanent ministerråd för försvarsministrarna.

- Stöd till Natos initiativ att placera ut multinationella bataljoner i medlemsstater där och när det är nödvändigt, i synnerhet för nödvändig infrastrukturutveckling (inbegripet bostäder).
- Utveckling av det normala förfarandet i samband med vitböcker för att möjliggöra en första tillämpning inom ramen för planeringen av den kommande fleråriga budgetramen.
- En konferens om utvecklingen av en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel och om harmonisering av motsvarande nationell politik, på grundval av en översyn av EU:s försvar.
- En lösning på de juridiska problem som hindrar genomförandet av det gemensamma meddelandet om kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling i tredjeländer.
- En reform av konceptet för EU:s stridsgrupper i syfte att upprätta permanenta enheter, som inte skulle vara beroende av någon ledande nation och som systematiskt skulle delta i gemensamma utbildningar.
- Inrättande av en militär startfond enligt artikel 41.3 i EU-fördraget, vilket skulle hjälpa till att inleda militära GSFP-insatser mycket snabbare.
- En handlingsplan för att stärka och utvidga Athenamekanismen, i syfte att göra det möjligt att använda mer av unionens medel till EU-uppdrag.
- En reform av Athenamekanismen i syfte att utöka dess potential för kostnadsfördelning och gemensam finansiering, särskilt när det gäller utplacering av EU:s stridsgrupper eller av andra snabbinsatstillgångar och för kapacitetsuppbyggnad hos militära aktörer i partnerländer (utbildning, mentorskap, rådgivning, tillhandahållande av utrustning, infrastrukturförbättringar och andra tjänster).
- En reflektionsprocess om utländska direktinvesteringar till industrier och tjänsteleverantörer som är viktiga på området för försvar och säkerhet med avseende på utarbetandet av lagstiftning på EU-nivå.
- En reflektionsprocess om standardisering av teknik och produkter med dubbla användningsområden med avseende på utarbetandet av lagstiftning på EU-nivå.
- Reflektion om upprättandet av ett permanent högkvarter för ledning och kontroll av militära GSFP-insatser.
- Ett EU-övergripande system för samordning av snabba överföringar av försvarspersonal, militär utrustning och förnödenheter.
- De första delarna i den europeiska handlingsplanen på försvarsområdet, baserade på en vitbok om EU:s säkerhet och försvar.
- De första EU-Nato-projekten om hantering och förebyggande av hybridhot och om uppbyggnad av motståndskraft, om samarbete inom strategiska kommunikationer

och svar, om operativt samarbete (inbegripet till sjöss) och om migration, om samordning av it-säkerhet och försvar, om försvarskapacitet, om förstärkning av försvarssektorns tekniska, forskningsmässiga och industriella bas, om övningar och om uppbyggnad av en försvars- och säkerhetskapacitet i partnerländerna i det sydliga och östliga grannskapet.

- Åtgärder för att öka samarbetet och förtroendet mellan it-säkerhetsaktörer och försvarsaktörer.
48. Europaparlamentet föreslår att den europeiska försvarsunionen lanseras utan dröjsmål, i två etapper och på grundval av ett system för differentierad integration:
- (a) Inledande av ett permanent strukturerat samarbete, som redan har godkänts av parlamentet och som ingår i programmet ”en ny start för EU” från kommissionens ordförande.
 - (b) Genomförande av vice ordföranden/den höga representantens handlingsplan för den globala strategin för utrikes- och säkerhetspolitik.
49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, EU:s byråer på rymd-, säkerhets- och försvarsområdena samt de nationella parlamenten.

RESERVATION

om en europeisk försvarsunion (2016/2052 (INI))

Utskottet för utrikesfrågor, föredragande: Urmas Paet

Reservation av parlamentsledamöterna Sabine Lösing och Takis Hadjigeorgiou, GUE/NGL

I detta betänkande förordar man inrättandet av en militär union med stark militär kapacitet. I betänkandet krävs det att ett permanent strukturerat samarbete inleds, vilket försvagar samförståndsprincipen i GSFP-frågor på de mindre medlemsstaternas bekostnad. I betänkandet uppmuntras vidare inrättandet av ett operativt EU-högkvarter liksom främjandet av en EU-försvarsindustri och det militärindustriella komplexet. Medlemsstaternas uppmanas att sträva efter att uppnå målet att avsätta 2 % av BNP till försvaret.

Vi motsätter oss betänkandet av följande skäl:

Det kräver minst 90 miljoner euro för förberedande åtgärder för EU:s försvarsforskning och ett försvarsforskningsprogram som till fullo finansieras av EU på 500 miljoner euro per år med början 2021.

Det kräver att en startfond inrättas för förberedande verksamhet i upptakten till militära insatser och att samarbetet mellan EU och Nato förstärks.

Det förordar att en vitbok om försvar utarbetas och att Europeiska försvarsbyrån ges en stark roll.

Vi kräver följande:

En strikt tillämpning av artikel 41.2 i EU-fördraget som inför förbud mot användning av EU:s budget för utgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.

En radikal nedrustning (däribland av kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära vapen) på EU-nivå och global nivå och överföring av medel från militärbudgetar till social- och utvecklingsbudgetar.

Att inga militära anslag beviljas från EU:s budget.

13.10.2016

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för utrikesfrågor

om en europeisk försvarsunion
(2016/2052(INI))

Föredragande av yttrande: Esteban González Pons

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet noterar att med cirka 200 miljarder euro i årliga militärutgifter kan de europeiska länderna inte förhindra att deras säkerhetssituation försämras och inte påverka globala angelägenheter på grund av sin fragmenterade försvarspolitik som skapar ineffektiviteter och hindrar kraftansamlingar. Parlamentet anser att en mer integrerad försvarsram skulle leda till betydande besparingar, ytterligare kapacitet och mer kontinuerliga investeringar. Enligt uppskattningar av ”kostnaden för ett icke enat Europa” skulle de årliga effektivitetsvinsterna på detta område kunna bli mellan 26 miljarder euro i de minst optimistiska scenarierna och 130 miljarder euro. Parlamentet efterlyser en kartläggning av hållbara sätt att finansiera nya initiativ inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna och betonar behovet att avklara den långsiktiga finansieringen av den gemensamma försvarsrelaterade forskningen.
2. I en tid då allmänhetens stöd för EU vacklar i vissa medlemsstater understryker Europaparlamentet att försvaret och säkerheten är ett område där de enskilda och kollektiva fördelarna av mer Europa lätt kan påvisas, särskilt inför de förmodade utmaningar för EU:s ställning som en strategisk aktör efter Brexit.
3. Europaparlamentet anser att gemensam finansiering spelar en nyckelroll för att uppmuntra användningen av mekanismer vars potential till stor del förblir outnyttjad, såsom det permanenta strukturerade samarbetet och EU-stridsgrupper. Parlamentet begär därför att Athena-mekanismen ska utvidgas och att alternativ finansiering för militärutgifter ska övervägas för att ändra principen att var och en ska stå för sina egna kostnader. I detta sammanhang betonar parlamentet att EU:s budget bör kunna finansiera de administrativa kostnaderna för att inrätta och driva strategiska strukturer, såsom gemensamma operativa högkvarter, samt förbereda, organisera och tillhandahålla forskning, teknik och utveckling inom försvaret.

4. Europaparlamentet efterlyser ambitiösare civila uppdrag som är bättre integrerade i den politiska cykeln och i de olika instrument som finns tillgängliga. Parlamentet påminner om att civila uppdrag måste vara förenliga med de övergripande målen i EU:s externa politik samt tillsammans med militära insatser främja EU:s värderingar såsom fred, säkerhet, hållbar utveckling, solidaritet och ömsesidig respekt mellan människor, utrotning av fattigdom samt skydd av mänskliga rättigheter i enlighet med internationell rätt, inklusive FN-stadgan.
5. Europaparlamentet påminner om att enligt sin resolution av den 6 juli 2016 om förberedelse av revideringen av den fleråriga budgetramen 2014–2020 efter valet fastslog parlamentet inför kommissionens förslag att nya politiska initiativ inte bör finansieras på bekostnad av EU:s befintliga program och politik.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vara ambitiös i sin kommande europeiska handlingsplan på försvarsområdet, som ska vara ett strategiskt verktyg för att främja försvarssamarbete på EU-nivå i syfte att utveckla medlemsstaternas program för försvarskapacitet.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att engagera sig mer aktivt i samarbetsprojekt, t.ex. forskningsprojekt eller poolning och delning av tillgångar. Parlamentet stöder i detta sammanhang den föreslagna förberedande åtgärden om försvarsforskning som skulle bana vägen för ett särskilt program.
8. Europaparlamentet anser att tiden är mogen för att häva frysningen av Europeiska försvarsbyråns budget och är övertygat om att mer skulle kunna göras för att sluta investeringsgapet för försvarskapacitet, inbegripet via innovativ EU-finansiering. Slutligen stöder parlamentet förslaget om en europeisk planeringstermin för försvaret så att medlemsstaterna skulle kunna samordna sina försvarsutgifts- och investeringsplaner i en öppen process där Europaparlamentet och nationella parlamentet är involverade.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	11.10.2016
Slutomröstning: resultat	+: 26 -: 9 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Nedzhmi Ali, Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Daniele Viotti, Auke Zijlstra
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Derek Vaughan
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Daniela Aiuto, Edouard Ferrand, Afzal Khan

12.10.2016

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD

till utskottet för utrikesfrågor

över en europeisk försvarsunion
(2016/2052(INI))

Föredragande av yttrande: Lara Comi

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet konstaterar att en välfungerande inre marknad på ett positivt sätt kan bidra till målen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, och beklagar att det hittills – trots de direktiv inom försvarspaketet som antogs 2009 – har gjorts mycket begränsade framsteg i denna riktning.
2. Europaparlamentet inser att den nuvarande geopolitiska miljön och situationen i Europa kräver att unionen tar ett större ansvar när det gäller såväl extern som intern säkerhet och framför allt garanterar säkerheten för sina medborgare i Europa inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och skyddar de yttre gränserna, även i syfte att blåsa nytt liv i den gemensamma säkerhets- och försvarsdimensionen, med det ambitiösa målet att göra framsteg mot en europeisk försvarsunion och mycket mer integrerade försvarsinitiativ. Parlamentet välkomnar Europeiska rådets slutsatser från juni 2015, där det uppmanas till vidareutveckling av både den civila och den militära kapaciteten och till stärkande av den europeiska försvarsindustrin.
3. Europaparlamentet påminner om att de befintliga instrumenten för den inre marknaden erbjuder lösningar för ändamålsenligt samarbete mellan medlemsstaterna och för utveckling av stordriftsfördelar i riktning mot större strategisk sammanhållning och stärkande av det europeiska försvarets industriella och tekniska bas, i syfte att undvika dubbelarbete och effektivisera utgifterna i tider av budgetåtstramningar och i ljuset av den överhängande risken för att EU:s försvarssektor går miste om viktig expertis, innovationsförmåga, teknisk suveränitet och autonomi och konkurrensfördelar. Parlamentet understryker i detta sammanhang att det krävs planering och samarbete på avancerad nivå i processer för upphandling och modernisering av försvarsmateriel i medlemsstaterna, och betonar potentialen i tekniker med dubbla användningsområden i detta avseende.

4. Europaparlamentet ser ett framtida kompetensunderskott på grund av den åldrande arbetskraften inom försvarssektorn. Parlamentet välkomnar därför kommissionens avsikt att stödja industriella och kommersiella insatser för att uppmuntra unga yrkesverksamma och lärlingar att börja arbeta inom sektorn, och åtgärder för att utnyttja större EU-projekt som den nya kompetensagendan, programmet för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (Cosme) och ”strategin för branschsamverkan kring kompetens” i syfte att ta itu med detta underskott.
5. Europaparlamentet är oroat över medlemsstaternas ständiga nedskärningar i medlen till försvarsforskning. Parlamentet påminner om det avgörande behovet av en livskraftig europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas och en välfungerande inre marknad. Parlamentet betonar att en verklig inre försvarsmarknad bör göra det möjligt för försvarsföretagen att fritt bedriva sin verksamhet och bör garantera lika villkor i hela EU, och att detta kommer att leda till en stark, innovativ och globalt konkurrenskraftig europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas, vilket är en förutsättning för unionens strategiska autonomi och för en trovärdig gemensam säkerhets- och försvarspolitik. En framtida europeisk försvarsforskningsfond inom ramen för nästa fleråriga budgetram kommer dessutom att göra det möjligt att främja europeiskt militärt och industriellt samarbete genom det mervärde som skapas genom stöd till innovativ forskning och teknik. Parlamentet varnar dock för åtgärder som duplicerar medlemsstaternas insatser eller insatserna från internationella organ.
6. Europaparlamentet uppmärksammar att försvarsmarknaden fortfarande är fragmenterad och att de flesta kontrakt fortfarande tilldelas på nationell nivå. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån och rådet att identifiera lösningar som kan bidra till minskade skillnader mellan nationella försvarsindustrier, och kommissionen uppmanas eftertryckligen att intensifiera sina ansträngningar att få till stånd lika villkor på de europeiska försvarsmarknaderna och bekämpa medlemsstaternas protektionistiska metoder vid försvarsupphandlingar. I detta sammanhang anser parlamentet att undantag enligt direktiv 2009/81/EG måste vara välmotiverade.
7. Europaparlamentet efterlyser ökad insyn och påminner framför allt om behovet av att de små och medelstora företagens tillträde till försvarsleverantörskedjorna förbättras, eftersom dessa företag är en förutsättning för en välmående europeisk försvarsindustriell bas. Därför föreslår parlamentet att krav på ökad insyn i leverantörskedjorna, kontrakten och meddelandena om upphandlingar bör införas i kombination med ett allmänt och övergripande genomförande av direktiv 2009/81/EG. Parlamentet understryker att det är viktigt att medlemsstaterna säkerställer tillgänglig, högkvalitativ och tydlig information som gör att företagen kan se möjligheterna i försvarssektorn och fatta välgrundade beslut.
8. Europaparlamentet påpekar att vi måste skapa stordriftsfördelar och en gemensam europeisk marknad för försvarsupphandlingar. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att öka insatserna för att upprätthålla och till fullo utnyttja alla möjligheter som ges genom direktiv 2009/81/EG när det gäller upphandling på områdena försvar och känslig säkerhet och direktiv 2009/43/EG när det gäller överföring av försvarsrelaterade produkter. Parlamentet betonar betydelsen av gränsöverskridande marknadstillträde för små och medelstora företag och konstaterar samtidigt att medlemsstaterna bara i liten utsträckning har använt de tillgängliga

verktygen, till exempel gemensamma inköp genom inköpscentraler såsom Europeiska försvarsbyrån. Denna bör göra nya instrument och fonder i EU tillgängliga för små och medelstora företag för att främja deras tillträde till leverantörs- och underleverantörskedjor och deras deltagande i forskningen. Parlamentet erkänner särskilt att kommissionen håller på att slutföra utvärderingen av direktiv 2009/81/EG och direktiv 2009/43/EG och inväntar rekommendationer för att förbättra genomförandet av direktiven på nationell nivå, även för att öka spridningen inom industrin och bland små och medelstora företag och för att uppgradera åtgärderna så att de tillgodoser försvarsmarknadens verkliga behov. Parlamentet uppmanar även kommissionen att på begäran av medlemsstaterna utfärda fler riktlinjer och ge mer hjälp i fråga om genomförandet och tolkningen av dessa direktiv.

9. Europaparlamentet påminner om att det för en ändamålsenlig europeisk marknad för försvarsmateriel är av avgörande betydelse att främja gränsöverskridande marknadstillträde och öppnande av leverantörskedjor. Parlamentet betonar att konkurrensen inte enbart bör beröra huvudleverantörsnivån, och att underleverantörer, särskilt små och medelstora företag, bör gynnas av öppnandet av nationella försvarsmarknader.
10. Europaparlamentet konstaterar att nya företag, däribland små och medelstora företag, ofta har svårt att ta sig in på marknaden, framför allt på grund av höga investeringskostnader i forskning och innovation som är svåra att bära. Parlamentet framhåller behovet av finansiering av forskning och innovation i försvarssektorn för att marknaden ska fungera väl för alla marknadsaktörer. Kommissionen uppmanas att med hjälp av finansiering bidra till en konsolidering av forskningen i försvarssektorn, i syfte att förbättra försvarsindustrin och försvarstekniken.
11. Europaparlamentet erkänner framgången och bästa praxis i samband med ramavtalet enligt LoI (Letter of Intent) när det gäller att främja försvarsindustrins mål, och uppmanar kommissionen att notera dessa principer och mål, framför allt i fråga om försörjningstrygghet och behandling av teknisk information.
12. Europaparlamentet påminner om att den nya GSFP ger möjlighet till flexibilitet och starkare samarbete mellan medlemsstaterna inom ramen för ett ”permanent strukturerat samarbete” som är öppet för samtliga medlemsstater och som skulle kunna anta olika former, bland annat gemensam forskning, utveckling och upphandling som uppmanar till samarbete kring förvärv av försvarsmateriel. Parlamentet ser gärna att det inrättas en struktur för utbyte av information om terrorism och it-säkerhet, samtidigt som man undviker dubbelarbete.
13. Europaparlamentet betonar att stimulering av teknisk utveckling i Europa är av avgörande betydelse för försvarssektorn och för att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna, samtidigt som man även bör främja en mer integrerad inre marknad genom utveckling av gemensamma samarbetsprogram, som det gemensamma forskningscentrumet kan använda till att samla de insatser som görs i hela EU när det gäller teknik med dubbla användningsområden, t.ex. inom det robottekniska området, med tanke på de omfattande kapacitetsbristerna i fråga om obemannade luftfartyg och satellitövervakning. Parlamentet uppmanar framför allt kommissionen att tillhandahålla tydliga och specifika riktlinjer för att underlätta och förbättra små och

medelstora företags tillgång till de europeiska struktur- och investeringsfonderna när det gäller teknik med dubbla användningsområden.

14. Europaparlamentet påminner om att det också krävs initiativ för bättre samarbete på standardiserings- och certifieringsområdet för att ytterligare utveckla samarbetet mellan medlemsstaterna och stärka den europeiska marknaden för försvarsmateriel. Parlamentet anser att certifiering och gemensamma europeiska standarder i försvarssektorn där så är möjligt bör fastställas för att öka konkurrensen, underlätta tillgången till försvarsupphandlingar för alla marknadsaktörer och säkerställa likvärdiga, höga standarder. Parlamentet noterar i detta sammanhang Europeiska försvarsbyråns och kommissionens åtgärder för att förbättra det ömsesidiga erkännandet av försvarsstandarder och krav inom industrin. Det är mycket viktigt att detta sker i samarbete med internationella allierade och partner, såsom Nato.
15. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att sätta höga mål i den kommande europeiska handlingsplanen på försvarsområdet, som i form av strategiskt verktyg måste betona EU:s unika mervärde inom försvarssektorn. Med tanke på detta mål är det avgörande att handlingsplanen omfattar element som kan bidra till att det industriella samarbetet främjas till förmån för utveckling av försvarskapacitetsprogram. Särskilt finansieringen av kritisk försvarsteknik genom ett framtida EU-finansierat försvarsforskningsprogram i nästa fleråriga budgetram för att främja en stark europeisk industriell bas kommer att göra det möjligt att hålla kvar kritisk teknik inom EU, vilket är avgörande för Europas besluts- och handlingsfrihet och för att säkerställa gränsöverskridande samarbete på alla nivåer i leverantörskedjan, från huvudleverantörer till små och medelstora företag, med deltagande av flera medlemsstater, industrin och den akademiska världen.
16. Europaparlamentet betonar vikten av att intensifiera synergierna mellan säkerhet och försvar och synergierna med annan EU-politik samt vikten av att utgå från integrerad kapacitet för att utveckla gemensamma strategier inom områden såsom hybridhot, terrorism, säkerhet vid de yttre gränserna, människohandel från tredjeländer, gemensamt underrättelsearbete, it-säkerhet och tullkontroll. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att undersöka och åtgärda bristerna i de befintliga verktygen för terrorismbekämpning. Parlamentet noterar att värdet i att utbyta idéer med Nato i dessa frågor är till ömsesidig nytta för den europeiska och den transatlantiska säkerheten.
17. Europaparlamentet konstaterar med avseende på it-säkerhet att det är mycket viktigt med skydd mot it-angrepp, men att detta inte bör göra cyberrymden mindre öppen, fri och säker. Parlamentet betonar vikten av att den tekniska kapaciteten utökas så att den europeiska cyberrymden blir motståndskraftigare, särskilt i fråga om kritisk infrastruktur. Parlamentet anser att direktiv (EU) 2016/1148 om säkerhet i nätverks- och informationssystem är ett viktigt steg mot detta mål.
18. Europaparlamentet konstaterar att olika nationella industrier och olikartad operativ kapacitet hämmar försvarssektorns integration och bidrar till marknadsfragmentering. En europeisk försvarsunion – som inbegriper t.ex. gemensamma strategier för terrorismbekämpning och utbyte av viktig information i säkerhetssyfte – kan i slutändan leda till fler gemensamma projekt för både den civila och den militära

krishanteringsförmågan, stärkt europeiskt samarbete samt öppnare marknader.

19. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen, i synnerhet den höga representanten och kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden, att presentera en konsekvent och samordnad handlingslinje på försvarsområdet som inbegriper de politiska mål som främjar nämnda strategi.
20. Europaparlamentet påminner om den höga representantens nyliga offentliggörande av den globala strategin, som utgör en sammanhängande ram med prioriterade utrikespolitiska åtgärder och åtgärder för att fastställa nästa steg i utvecklingen av den europeiska försvarspolitik.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	11.10.2016
Slutomröstning: resultat	+: 29 -: 7 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Catherine Bearder, Dita Charanzová, Carlos Coelho, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Nicola Danti, Dennis de Jong, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Evelyne Gebhardt, Maria Grapini, Sergio Gutiérrez Prieto, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Marlene Mizzi, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Olga Sehnalová, Igor Šoltes, Ivan Štefanec, Catherine Stihler, Richard Sulík, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Mylène Troszczynski, Mihai Țurcanu, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Birgit Collin-Langen, Morten Løkkegaard, Julia Reda, Marc Tarabella
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	John Stuart Agnew

12.10.2016

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KONSTITUTIONELLA FRÅGOR

till utskottet för utrikesfrågor

över en europeisk försvarsunion
(2016/2052(INI))

Föredragande av yttrande: David McAllister

FÖRSLAG

Utskottet för konstitutionella frågor uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) i enlighet med artiklarna 24.1 och 42.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska omfatta den gradvisa utformningen av unionens gemensamma försvarspolitik, som kan leda till ett framtida gemensamt försvar om Europeiska rådet så beslutar med enhällighet.
2. Europaparlamentet understryker att säkerhetsfrågan är en av de viktigaste frågor som allmänheten förväntar sig att EU ska ta tag i och att kampen mot terrorhotet är ett ytterligare skäl för att skapa en effektiv och gemensam europeisk säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet anser att mer behöver göras för att utnyttja Lissabonfördragets potential för att skapa en heltäckande ram när det gäller strategiska intressen, så att säkerhets- och försvarsbeslut fattas med kvalificerad majoritet, med undantag för åtgärder som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser. Rådet och kommissionen uppmanas att institutionalisera den gemensamma europeiska säkerhets- och försvarspolitiken genom att stärka en övergripande EU-strategi i förhållande till externa konflikter och kriser och genom att göra olika berörda parter och instrument mer delaktiga i alla skeden.
3. Europaparlamentet betonar vikten av att nå GSFP:s mål att stärka unionens operativa förmåga att handla externt för att bevara freden, förebygga konflikter, bemöta humanitära kriser och stärka den internationella säkerheten, i överensstämmelse med vad som anges i EU-fördraget och i enlighet med FN-stadgans principer. Parlamentet noterar att detta är nödvändigare än någonsin tidigare i en säkerhetsmiljö som snabbt försämras och i ett internationellt sammanhang som präglas av terrorverksamhet och rädsla bland EU-medborgarna.
4. Europaparlamentet betonar att skyddet för de mänskliga rättigheterna bidrar till global fred och säkerhet. Parlamentet understryker EU:s nyckelroll när det gäller att

upprätthålla den internationella människorättens principer, särskilt principerna om de mänskliga rättigheternas universalitet och odelbarhet.

5. Europaparlamentet noterar att artikel 42 i EU-fördraget anger att GSFP inte ska påverka den särskilda karaktären hos vissa medlemsstaters säkerhets- och försvarspolitik och deras förpliktelser enligt åtaganden inom Nato.
6. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att utnyttja EU-fördragets hela potential, särskilt artikel 44 om att anförtro genomförandet av ett GSFP-uppdrag åt en grupp medlemsstater och artiklarna 42.6 och 46 om det permanenta strukturerade samarbetet, för att möjliggöra en snabbare och mer flexibel och effektivare utplacering av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser. Parlamentet välkomnar att artikel 42.7 i EU-fördraget om klausulen om ömsesidigt försvar återopades 2015. Parlamentet framhåller möjligheten att i enlighet med artikel 222.1 i EUF-fördraget återöppna solidaritetsklausulen om en medlemsstat utsätts för en terroristattack.
7. Europaparlamentet betonar den viktiga roll det har när det gäller att övervaka politiska och institutionella strukturer, även på GSFP-området. Parlamentet efterlyser därför utökade mekanismer för parlamentarisk tillsyn vid nästa översyn av EU:s fördrag, bland annat genom att man inför ett krav på samråd med parlamentet när man fastställer mål och analyserar risker före beslut om nya uppdrag och insatser inom GSFP samt om strategisk översyn av GSFP.
8. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att i enlighet med EU-fördraget sörja för samstämdhet mellan de yttre åtgärdernas olika områden och att hantera dessa områden med hjälp av ett heltäckande och övergripande tillvägagångssätt och att bredda tillämpningsområdet för EU:s civila uppdrag för att direkt stödja utvecklingsmål, bland annat genom en koncentration på demobilisering, nedrustning och återintegrering av tidigare stridande. Parlamentet anser vidare att den regelbundna informationen måste utökas kraftigt, så att man underlättar parlamentets kontroll av de yttre åtgärder, även i samband med förhandlingar om och ingående av internationella avtal under alla skeden i förfarandet.
9. Europaparlamentet efterlyser inrättandet av ett försvarsministerråd och upprättandet av ett ständigt strategiskt civil-militärt högkvarter med en permanent militär operativ komponent. Parlamentet framhåller Europeiska försvarsbyråns roll för kapacitetsutvecklingen. Europeiska försvarsbyrån uppmanas att fullt ut utnyttja sitt mandat enligt fördragen.
10. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att öka flexibiliteten i de finansiella reglerna för yttre åtgärder så att man undviker förseningar i utbetalningen av medel och ökar EU:s förmåga att reagera på kriser på ett snabbt och ändamålsenligt sätt.
11. Europaparlamentet välkomnar den globala strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik som vice ordföranden/den höga representanten lagt fram och som utgör en sammanhängande ram med prioriterade utrikespolitiska åtgärder och åtgärder för att fastställa nästa steg i utvecklingen av säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet upprepar sitt stöd för antagandet av en vitbok om försvar som bygger på EU:s globala strategi. Parlamentet understryker att vitboken bör grundas på en gemensam korrekt

bedömning av medlemsstaternas befintliga militära kapacitet, i syfte att skapa ett verkligt samarbete och en verklig sammanhållning mellan medlemsstaterna.

12. Europaparlamentet understryker behovet att stärka EU:s försvarspolitik, som en pelare inom Nato, och efterlyser ett övergripande politiskt och militärt partnerskap mellan EU och Nato, som förblir av avgörande betydelse för den europeiska säkerhetsstrukturen för att unionen ska kunna agera självständigt i insatser utomlands, främst för att stabilisera sitt grannskap. Parlamentet upprepar i detta sammanhang att förbindelserna mellan EU och Nato bör grundas på komplementaritet och samarbete på alla nivåer för att ta itu med gemensamma säkerhetsutmaningar, kapacitetsutveckling och planering av beredskap inför hybridhot.
13. Europaparlamentet välkomnar vice ordförandens/den höga representantens uttalande vid det informella Gymnichmötet mellan EU:s utrikesministrar den 2 september 2016, där man upprepade möjligheterna till konkreta framsteg mellan medlemsstaterna på försvarsområdet.
14. Europaparlamentet uppmanar EU att inrätta ett övervakningsorgan och lämpliga strukturer inom parlamentet för löpande granskning av medlemsstaternas efterlevnad av EU:s gemensamma ståndpunkt om vapenexport.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	12.10.2016
Slutomröstning: resultat	+: 15 -: 8 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Mercedes Bresso, Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Danuta Maria Hübner, Diane James, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Max Andersson, Gerolf Annemans, Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Birgit Collin-Langen, Traian Ungureanu

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	24.10.2016						
Slutomröstning: resultat	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">37</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">20</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> </table>	+:	37	-:	20	0:	1
+:	37						
-:	20						
0:	1						
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Javier Couso Permy, Andi Cristea, Georgios Epitideios, Anna Elzbieta Fotyga, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Javier Nart, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Kati Piri, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tőkés, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Boris Zala						
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Ryszard Czarnecki, Ana Gomes, Javi López, Juan Fernando López Aguilar, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Jean-Luc Schaffhauser, Helmut Scholz, Bodil Valero						
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Biljana Borzan, Karoline Graswander-Hainz, Marijana Petir, Ivan Štefanec						